

падом и устајањем неких од њих, али не и Толстоја. Пре свега је ово, ипак речено за тадашње књижевнике, фарисеје и садукее а затим и за садашње лажне учитеље, који себе називају хришћанима. Христос је за Толстоја био камен спотицања.

Даље, сваки пут се збива, наше жалосно, бесмислено раздвајање од Бога при паду у разноразне грехе: блуда, прељубе, злобе, зависти, неуздражања, пијанства, непокорности, својевољности,

шној слави Својој и Свога Оца Небеског са свима Анђеоским силама: „И угледаће га свако око, и они који га прободоше; и заплакаће због њега сва племена земаљска“ (Откр. 1, 7)

Апостол Павле је писао Солуњанима: „Јер ће сам Господ са заповјешћу, гласом арханђела и са трубом Божијом, сићи с неба, и прво ће мртви у Христу васкрснути; а потом ми живи који останемо бићемо заједно с њима унесенi на облацима у сретање

Где год нам буктиња науке може осветлити пут у животу, ми се том буктињом служимо, као и ви. Наша вера у Бога јесте само један наш плус; то је једна буктиња више, којом се ми служимо, а коју ви одбацујете. Зар је у већем мраку онај, коме светли више буктиња?

Наука је бацила велику светлост на природу, – то је истина. Но наука је прогнала из природе само полубога, а не Бога. Наука је само уравнила пут правој вери. Наука је очистила храм природни од идола, и у тај храм уселио се Онај, који је и достојан тога храма. Наука је осветлила дубине морске и висине облачне, и растерала мрак подземни и надземни; од светлости науке ишчезли су сви псевдо-богови, сви духови, велики и мали, којима је машта људска населила овај свет, но од светлости науке није потамнео, но још више се засијао истински дух природе, истинити, једини Бог. Ми не верујемо, дакле, но у светлост.

свeтiи владика Николај Велимировић

насиља, клетви, псовки, користољубља и среброљубља и у разне друге грехове и уколико човек умре у гресима без покајања он ће остати раздвојен од Христа заувек и биће збројан са ђаволом, коме се уподобљавао и коме се на крају уподобио током живота и наследиће његов удео – вечну мучку.

Последњи сусрет са Господом збиће се на Његов други и страшни долазак, када ће доћи у стра-

Господу у ваздуху, и тако ћемо свагда с Господом бити“ (1Сол. 4, 16 – 17).

Сусретнимо Господа овде, на земљи, док смо живи, у покајању и врлинама са чистим и неоскврњеним душама, пребивајући у узајамној љубави и чињењу сваке праведности, да би га и на Његовом Другом Доласку сусрели у радости и уселили се на сву вечност у Његово Царство. Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

СРЕТЕЊЕ

Лк. 2, 22 - 40, зч. 7; Јевр. 7, 7 - 17, зч. 316.

свeтiи праведни Јован Кронштатски

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

Када је дошло време да се Оваплоћени Син Божији, који је свуда, јави на земљи, Божијим Провиђењем су били припремљени неки изабрани од људи, да сусретну Њега – чудесно, спасоносно јављање - и да га објаве свету. Најпре витлејемски пастири бесловесних стада, којима су о томе посведочили Анђели, снажно засведочивши божанство и човештво рођенога Христа, а затим и Духом Светим испуњени свештени старац Симеон, који је добио обећање Божије да неће умрети док не види Христа Господњег. Овај сусрет са Симеоном света Православна Црква сваке године прославља, а песму коју је он изговорио Спаситељу света, свакодневно понавља на вечерњим богослужењима. Ви њу сви већ знате, она почиње речима: „Сада у миру отпушташ слугу Твога владико, по речи Твојој, јер видеше очи моје спасење Твоје“.

Праведни старац је благосло-

вио Богомладенца и Његову Мајку и рекао Јој: Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити. А и теби самој пробошће мач душу, да се открију помисли многих срца (Лк. 2, 34 – 35). Ето каквог се догађаја сваке године сећа и прославља наша Црква на наше утврђивање (у вери) и спасење.

Чему нас поучава празник Сретења Господњег? Најпре оној истини да је Бог веран у свим речима и обећањима Својим (уп. Пс. 144, 13). Он је још нашим прародитељима, Адаму и Еви, који су у рају пали првородним падом, обећао да ће послати на земљу Спаситеља њима и свему људском роду, благословено Семене Женино, које ће сатрти главу змије човекоубице, што се на крају и испунило и што се свакодневно испуњава и што ће се испуњавати до самог краја света, све док се на земљи буду рађали

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

људи који верују у Бога и Христа Његовог, јер кроз њих Христос сатрије главу змије. Такви су били патријарси, праоци, пророци, апостоли, светитељи, мученици, преподобни, праведни и сви свети, таквих и сада има међу правовернима, који збацују древну змију, која прелашћује сву васељену (уп. Откр. 12, 9).

На другом месту, празник Срећења нас поучава да Господ Сам иде у сусрет само онима који творе правду, или гладнима и жеднима правде, какав је био и старац Симеон, јер је Он и дошао на земљу да испуни сваку правду (Мт. 3, 15) Божију и нас научи чинимо правду и да нас избави од сваке неправде, од сваког безакоња и да нам дарује покајање са спасоносним плодовима.

Господ је дошао и починуо на рукама праведног Симеона, а у наручје грешног човека не би дошао и у њему не би могао бити ношен; јер шта има праведност са безакоњем, светлост са тамом, Христос са Велијаром (уп. 2Кор. 6, 15)? Тако ни сада Христос не може обитавати у срцу и телу које се покоравља гресима и страстима, и уколико желимо да имамо Христа у својим срцима, треба да се покајемо и замрзимо грех, заволевши правду и врлину.

Великолепних сусрета са Христом Богом, за време његовог живота на земљи, било је још неколико осим Симеоновог. Сусрели су Га звездари – источни мудраци, са даровима – златом, тамјаном и смиром. Сусрео Га је и громогласно објавио на реци Јордану, Јован Претеча, Крстви-

ши безгрешног Владуку твари, Који је за нас, Својим Крштењем осветио воде. Свечано Га је сусрео, при уласку у Јерусалим, са палмовим гранчицама, јеврејски народ уз песму: „благословен Који долази у име Господње“ (Мт. 21, 9). Сами Господ Бог је сусрео свете жене Миронсице, након свога васкрсења из мртвих. „И гле, сретете их Исус говори: Радујте се!“ (Мт. 28, 9). Срео је на путу двојицу ученика који су ишли у Емаус и ишао са њима до села. И ми га свакодневно сусрећемо у светој Литургији, када се на њеном крају на отвореним Царским вратима појављују свете Тајне Тела и Крви Христове и хор поје: благословен Који долази у име Господње, Бог Господ и јави се нама.

Осим тога, за све верујуће и побожнога живота хришћане, свакодневно се савршава унутрашња тајна Срећења, односно сусрет са Господом у душама за време молитве, тајне или јавне, при усрдном покајању, када у душу која се каје, тајанствено долази Христос и теши је, очински је грли, мири се са њом, усељава се у њу, нарочито при искреном причешћу светим Христовим Тајнама Тела и Крви Његове.

Али бива и жалосно и плача достојно раздвајање човека са Христом, када хришћанска душа упада у вољне или невољне грехове, као на пример, у греховне и нечисте, лукаве и хулне помисли, или у гордост, самољубље, неверовње Јеванђелској истини, када у неверовању одбацује Бога и потпуно одступа од Њега, хули

Га, као што се догодило са богохулним грофом Толстојем и речи вредне памћења, које је изговорио Пресветој Дјеви: „Гле,

Када погледаш себе и видиш године да пролазе, и своје неуспехе и трауме, грехе и унутрашње ране, маловерје, руине свога бића, лешеве својих помисли срца, којих је био пун твој живот; када видиш колико пута си се покајао, и ништа ниси урадио – савлада те нека туга.

Та туга може да се јави још и инстинктивно из нас самих, то јест из нашег егоизма, преузношења, јер бисмо желели да будемо велики, да немамо помисли, да немамо неуспехе. Безброј неиспуњених жеља чине нас тужним. Боље је да паднеш у шаке лукавих демона, легеона демона, него да паднеш у руке туге, јер она се тешко превазилази. Зато буди трезвен. Буди будан, да те туга не савлада. У супротном, питање је да ли ћеш успети. Свака туга скрива неку заседу. Колико људи је постало улов демона туге, који своје заседе поставља свуда! Колико има људи, који са љубављу траже Бога, толико својих мрежа демон туге баца, и улов који хвата је неизбројив. Јер туга се скрива иза претварног смирења, иза лажног покајања, иза лажног доживљаја љубави Божје, иза безброј ствари, стога се човек, не бивајући свестан тога, оберучке ње прихвата, и постаје сасвим бескористан. Туга је способна да уништи снагу у човеку. Не зауставља се све док те не онеспособи и учини сасвим немоћним за било шта. А најперфиднији начин који демон (=помисао) користи, јесте навођење речи Господње: Блажени који плачу. „Не“, каже нам авва Исаија, „не дајте се преварити. То је сатанско. То није од Бога“... „Туга по Богу је радост, пошто видиш себе у вољи Божјој“, каже авва Исаија. Претпоставимо да сам сагрешио као Преподобна Марија Египћанка, да сам све до сада живео (47 година) изопачено, и у овом часу кажем: „Сагреших, Господе, устаћу“. Како да препознам да ли је у мени туга? Ако настављам да мислим на свој грех, моја мисао је демонска. Ако мислим на покајање, то значи да желим вољу Божју, и одмах имам радост предукуса воље Божје; одмах стављам себе међу невинне, чисте, покајане; у сабор са свима Светима.

Не мешај, дакле, сатанску, демонску тугу са тугом по Богу. Туга по Богу је радост, јер пред собом видиш Бога, због Кога живи срце твоје, па стога у теби царује Господ Исус Христос. То је истинска, богоугодна туга!

старац Емилијан Симоноидијски

његовим многобројним следбеницима. На њима се збило пророчанство Симеона Богопримца, овај лежи да многе обори и подигне у Израилу“ (Лк. 2, 34). Збило се то у вези са њиховим